

Pravda alebo Lži (1. časť)

Laura Knight-Jadczyk

Cassiopaea.org

Preklad: NaSeveru.org

24.októbra 2003

Ako niektorí z našich čitateľov vedia, začiatkom tohto mesiaca sme strávili týždeň v Marseille - bol to tak trochu kontakt so „skutočným svetom“. To znamená, že počas toho týždňa som musela prijímať správy iba z televízie. Musím povedať, že ak by masmédiá boli jediným prístupom, ktorý by som mala k tomu, čo sa tu deje na našej modrej planéte, pravdepodobne by som stále bola futbalová a baletná mama, ktorá v sobotu popoludní vypaľuje gril a obáva sa, či jej vianočný klubový účet bude stačiť na pokrytie zoznamu želaní od detí.

Ale v mojom živote je na to už príliš neskoro.

Mala som podozrenie, že niečo nie je v poriadku s „faktami života“, tak ako mi boli predložené, keď som bola ešte malá. Iste, strávila som niečo viac ako tridsať rokov

pokusmi o „normálnosť“ a zaistila, aby ten štvorcový kolík zapadol do okrúhleho otvoru, „hľadaním dôvodu prečo uveriť.“ Ale potom prišiel nezabudnuteľný deň, keď som konečne vyrástla a pripustila, že možno - len možno - je cisár nahý. A tu to je o dvadsať rokov neskôr a teraz - nuž viem, že nielenže niečo tu poriadne smrdí, ale tiež viem, že uprostred globálnej kolektívnej obývacej izby leží mŕtvy slon a už nikdy ho nemôžem prestať nevidieť.

Počas týchto dvadsať a viac rokov odhalovania toho obrovského mŕtveho tvora, ktorý zaujíma ústredné miesto v našej realite, som bola poháňaná myšlienkou, že som chcela vlastne len vedieť, čo sa to naozaj deje v tomto podivnom svete, v ktorom som žila, kde na jednej strane sa veda pohybovala dopredu tak rýchlo, že by sme čoskoro mohli zničiť našu planétu, zatiaľ čo na druhej strane nám rôzne náboženstvá hovoria, aby sme sa neobávali, že ju pravdepodobne zničí Boh aj tak za nás a tak bude lepšie sa uistiť, že veríme v „ pravého boha “, lebo inak sme čoskoro topinky.

Ako môže človek žiť vo svete, kde sa predpovedá „koniec sveta“ každú minútu? To je predsa šialené!

Ale nech sa prepadnem, ak to nie je to, o čom hovorí takmer každé náboženstvo na tejto planéte!

Idete do kostola, kde za hodinu a pol vás vystrašia na smrť, varovaný pred pekelným ohňom a prekliatím a potom k vám pošlú tanier, aby ste mohli zaplatiť veľkňazom, ktorí za vás priložia dobré slovo k Bohu, aby ste možno tak netrpeli, ako ten koňo z dolnej ulice, ktorý chodí do inej cirkvi! A aj keď trpíte tu dole na zemi, ak dostatočne veríte a dokážete to tak, že svoje peniaze umiestnite tam, kde je vaša viera, prinajmenšom dostanete svoju odmenu v raji.

To bolo späť v roku 1982, keď som mala tri malé deti. Ako matka som chcela vedieť, čo učiť svoje deti. Vedela som, že to, v čo ma naučili veriť, je desivé. Vyrastala som v čase, keď sa deti pravidelne učili, čo treba robiť v prípade útoku atómovej bomby - Kuba bola len 90 kilometrov od Floridy, kde som sa narodila - a zároveň štandardné náboženské vyučovanie mojej rodiny - tradiční Protestanti - propagovalo rutinu „trpieť na Zemi, aby ste si zaslúžili odmenu v nebi“.

Vedela som, že som určite trpela tým, v akom stave sa nachádza svet a pod učením našej viery. Naozaj, NAOZAJ som chcela vedieť, či to bolo niečo, čo by som mala odovzdať svojim deťom.

Keď som držala svoje bábätká a húpala ich alebo sa pozerala do ich sladkých, nevinných tvári - neznepokojených obavami z celého sveta, ktoré si boli také isté, že ich Matka zaistí ich bezpečnosť - musela som sa opýtať samej seba: „Ako im môžem povedať takéto veci? Ako im môžem „predložiť“, že tento svet, do ktorého sa narodili, je taký strašidelný a neistý a plný pascí, že ich životy sú neustále v nebezpečenstve, že ich vlastné duše môžu byť v nebezpečenstve?“

Ako by som to mohla povedať svojim deťom???

Keby to bola pravda, tak by som im to musela povedať.

Ale čo keby to nebola pravda?

ČO AK BY TO NEBOLA PRAVDA?

Vedela som len jednu jedinú vec: Chcela som viac než čokoľvek iné na svete, aby som svojim deťom povedala pravdu, pripravila ich na čokoľvek, čo môže pred nimi ležať v ich životoch. A otázka, ktorá ma vo vnútri páčila: Čo keby som povedala tým malým bytostiam, ktoré som milovala viac ako svoj vlastný život, KLAMSTVO? Aká by som to bola matka? Čo by to bolo za „lásku matky“?

Koniec sveta je myšlienka, ktorá človeka fascinovala celou zaznamenanou históriou a možno aj dlhšie. V každom náboženstve, filozofii a tajomnom učení sú náznaky, narážky alebo priame nároky na znalosť tohto domnelého konca súčasného stavu človeka na Zemi.

Niektoré učenia hovoria, že samotná Zem prestane existovať. Iní vyhlasujú, že človek prestane existovať v materiálnej podobe; ešte iní nárokujú veľký súdny deň, v ktorom budú bezbožní vymazaní z tváre planéty, zatiaľ čo „spasení“ budú nejakým zázračným spôsobom zachránení, aby sa vrátili a obývali nové „nebeské mesto“. Pretrvávanie týchto myšlienok a ich všobecné rozšírenie sa sústreďuje okolo myšlienky, že človek začal niekde, niekedy, nejakým, a preto aj niekde nejakým skončí.

Tento predpoklad sa rodí z tendencie vedomej mysle uvažovať lineárne. Vedecký materializmus preniesol túto tendenciu do najvyšších úrovní - „Svet sa musel narodiť, preto musí zomrieť.“ A vedecký materializmus si vyžaduje ničotu pred narodením a ničotu po smrti. Vedecké filozofie sa odvolávajú na „náhodnú mechaniku“ vesmíru a učia nás, že jediný zmysel života nemá žiadny zmysel.

„Jedzte, pite a buďte veselí, pretože zajtra už môžete byť mŕtvi“ a potom - zabudnutie.

Vedecky povedané, na dlhú dobu boli hmota a pohyb akceptované ako základ reality a do značnej miery zostávajú. V skutočnosti však hmota a pohyb sú neznáme veličiny x , y , a vždy sú definované navzájom. Je absurdita definovať jednu neznámu pomocou druhej neznámej! Čo to znamená je, že veda definuje hmotu ako to, čo sa pohybuje a pohyb ako zmeny v hmote. Teória „Veľkého tresku“ alebo Kozmického ohňostroja je vysvetlená týmito výrazmi.

Prvotný atóm (hmota) s neuveriteľnou hustotou „explodoval“ do pohybu. (Odkiaľ pochádza pôvodný atóm, ako vznikol priestor, z ktorého explodoval a odkiaľ vznikol impulz pre túto udalosť, sú stále na rysovacej doske.) A z tejto udalosti náš vesmír a život v ňom sa len akosi „náhodne“ stal. Človek je „amorálnym koncom smrtiacej biologickej evolúcie“. Mysel' a duša sú nevysvetliteľné vedľajšie produkty boja o prežitie.

Pre priemerného človeka je stôl, stolička, pomaranč, skutočným objektom. Majú presný rozmer - presnejšie tri, a sú skutočné. Ale je to tak? Fyzik (a skúsený laik) vie, že objekt je zložený z atómov. A tam leží rub! Rozrezaný atóm (kvantové častice) má často veľmi rušivé vlastnosti. Kto skutočne videl materiu alebo silu? Myslíme si, že vidíme hmotu v pohybe, ale fyzika nám ukázala, že to, čo vidíme je ilúzia. Keď sa na to pokúsime zamerať, kvantová častica / vlna je entita nekonečnej dimenzie, ktorá nie je schopná byť v tom presnom okamihu vnímaná ako trojrozmerné telo pohybujúce sa vesmírom. Keď sa pozrieme mimo, kvantová častica / vlna sa správa ako vlna čistej energie - neviditeľná sila.

Čo je teda hmota? Čo je tento stav, v ktorom sa nachádza naša existencia? Vyprší fyzická hmota, keď sa stane neviditeľnou? Je zrejmé, že nie, pretože nevidíme elektrinu a iné sily vo vesmíre merateľné iba ich účinkom na „hmotu“. Vypršia tieto sily, keď sa stanú nezistiteľnými našimi zmyslami alebo našimi nástrojmi? Čo tie veci, ktoré odhaľujeme pomocou jemných mechanizmov našej mysle a emócií, neexistujú jednoducho preto, že ich nevidíme ani nemerame?

Veda prenecháva tieto otázky náboženstvu a v podstate je nám povedané, aby sme „verili tomu, čo sa nám ráči“ v tejto oblasti, pretože veda sa nezaoberá popisom vecí, ktoré nemôže materiálne vážiť alebo merať. Existuje nie až taký jemný dôsledok, že v skutočnosti nezáleží na tom, v čo človek verí, pretože, ako to

dánsky fyzik Niels Bohr uviedol, „neexistuje žiadna hlbšia realita!“

Takže pre tých ľudí, ktorí majú predstavu, že existuje niečo „hlbšie“, nejaký „zmysel“ pre život, ak to chcete povedať tak, je skutočne potrebné hľadať odpovede len na jednom mieste: náboženstvo, ktorého sú tri hlavné na svete, všetky „monoteistické“ a založené v podstate na jednom náboženstve, judaizme.

Biblia hovorí: „Na začiatku Boh stvoril nebo a zem.“ Ani Biblia, ani veda nemajú čo povedať o tom, čo sa stalo pred začiatkom. Svätý Augustín sa raz spýtal otázku: „Čo Boh robil predtým, ako stvoril svet?“ Biskupova odpoveď: „Vytváranie pekla pre tých, ktorí kladú túto otázku!“ dala záver takýmto vyšetrovaniam. Odvtedy sa to pýtalo len málo ľudí.

Samozrejme existujú rôzne „interpretácie“ učenia monoteizmu, ktoré existujú vnútri a mimo „ortodoxných“ vysvetlení. Niektorí tlmočníci tvrdia, že jediný zmysel života je v duchovnom sebazlepšovaní a vytváraní lepšej budúcnosti v posmrtnom živote alebo v budúcich životoch. Iní tlmočníci tvrdia, že zmysel života spočíva v snahe rozpustiť ego do ničoty.

Medzi novšími variáciami je myšlienka, že skutočným zmyslom života je zladiť naše „vytvorené reality“ tak, aby sa stali jednotnými, a tak môžeme dosiahnuť zjednotenú rasu, ktorá sa „vznesie“ alebo prežije poza predpovedané kataklyzmy na tisíc rokov predtým, ako sa veci trochu zvinú do zvyčajného stavu úpadku. Tento efekt môže byť prirodzene iniciovaný a udržiavaný iba skupinovým úsilím o zvyšovanie vedomia. Existujú aj iné nápady a kombinácie nápadov podobné týmto - všetky vedú kam?

Sme naozaj iba nehodou evolúcie v náhodnom vesmíre, v bezvýznamnom závode, ktorý nevedie nikam okrem zabudnutia? Alebo, ešte horšie, sú naše samotné mysle - naša viera a túžba po poznaní vyšších vecí - našou najväčšou vadou? Sme zatratení naším náboženstvom za to, že si kladieme takéto otázky, alebo sme zosmiešňovaní vedou za to, že sme si mysleli, že by sa im mali klásť? Zdá sa, že výber je medzi chorým vtipom a chybou.

Predsa, je však potrebné položiť si otázku: Prečo žijeme vo svete, v ktorom je materiálne vyhynutie reálnou možnosťou? Sme skutočne na okraji priepasti, strácame rovnováhu, pripravujeme sa spadnúť do diery tak hlbkej a temnej, že z nej nikdy nevystúpime?

Existujú dve hlavné teórie budúcnosti - *predurčená budúcnosť* a *slobodná budúcnosť*. Teória predurčenia tvrdí, že každá budúca udalosť je výsledkom minulých udalostí a ak poznáme celú minulosť, mohli by sme poznať celú budúcnosť.

Myšlienka *slobodnej budúcnosti* je založená na kvantových „pravdepodobnostiach“. Budúcnosť je buď len čiastočne určená alebo neurčená z dôvodu rôznych interakcií, ktoré sú možné v danom bode. Táto myšlienka „slobodnej vôle“ hovorí, že celkovo úmyselné dobrovoľné činy môžu spôsobiť následnú zmenu udalostí. Tí, ktorí podporujú predurčenú budúcnosť tvrdia, že takzvané „dobrovoľné“ činy nie sú, a v skutočnosti sú iba výsledkom neúplne pochopených príčin, ktoré z nich urobili imperatívne činy - skrátka nič nie je náhodné.

Na jednej strane máme „chladivé predurčenie“, nech sa deje, čo sa deje, nič sa nedá zmeniť - na druhej strane máme realitu, ktorá je iba bodom na nejakej ihle pomenovanej *prítomnosť*, obklopenej na všetkých stranách zálivom neexistencie - svet, ktorý sa rodí a zomiera každú chvíľu.

Počas týchto skorších dní kladenia si otázok mimo mojej „štandardnej náboženskej viery“ som narazila na myšlienku, ktorú predložil P. D. Ouspensky vo svojej knihe *Tertium Organum*:

„V každom danom okamihu je všetka budúcnosť sveta predurčená a existujúca, avšak je predurčená podmienene, tj musí existovať jedna alebo iná budúcnosť v súlade so smerovaním udalostí daného okamihu, ak nepríde nový faktor. A nový faktor môže prísť iba zo strany vedomia a z toho vyplývajúcej vôle. V minulosti to, čo je za nami, nespočíva iba v tom, čo bolo, ale aj v tom, čo mohlo byť. Rovnako v budúcnosti nebude len to, čo bude, ale aj to, čo môže byť.“

Inými slovami, existovala možnosť - len taká pripomienka - že ľudia by si mohli zvoliť aj niečo iné ako budúcnosť, ktorá sa očividne vyvíjala všade okolo nás. Bolo mi jasné, že takúto voľbu je možné urobiť iba vtedy, ak sa niekto pokúsi „predpovedať“ budúcnosť. Inými slovami, jediný spôsob, ako poznať správny výber okamihu, je mať nejakú predstavu o dôsledkoch.

Samozrejme, „štandardné náboženstvá“ všade okolo nás navrhujú niečo také neustále: ich riešením je, že jediná zmena, ktorú môžu ľudské bytosti urobiť, je

„vybrať si správneho boha“ a veriť v neho natoľko pevne, že tento boh vstúpi a napraví veci buď zázračným zasahovaním do reality, alebo prinajmenšom vytiahnutím dobrých ľudí z kaše v budúcnosti, keď sa osvedčili a súčasne urobí utrpenie pre všetkých tých škaredých ľudí, ktorí stavili na zlého kôňa!

Bolo to práve v tomto bode, keď som sa rozhodla, že by som sa mala skutočne pozrieť na všetky rôzne náboženstvá a ich „záznamy“ tak povediac, aby som zistila, ktorý je ten „správny boh“. Pretože po celom svete existuje taká rozmanitosť viery, predpokladá sa, že buď niekto má pravdu, vylučujúc všetkých ostatných, alebo, že pravdu nemá nikto vrátane všetkých.

Kedže svet je očividne v neporiadku, a každý kazateľ v takmer každom kostole v Amerike vášnivo vyhlasuje, že „Koniec je blízko,“ rozhodla som sa, že by som si mala pohnúť v tomto projekte. Koniec koncov, mala som tieto malé bytosti vo svojej opatere a PREDOVŠETKÝM som chcela svojim deťom povedať pravdu, pokiaľ som to dokázala určiť. A to rozhodne znamenalo, že by som mala vynaložiť všetko úsilie na to, aby som zistila, čo je tá pravda ešte predtým, ako by som im ju dala.

Napokon, ak vaše dieťa požiada o chlieb, dáte mu kameň? Ak požiada o ryby, dáte mu hada? Chcela som dať svojim deťom to najlepšie, čo som mohla, a to bola základná motivácia pre moje hľadanie pravdy: Láska k svojim deťom.

Dalo by sa povedať, že Láska k mojim deťom mi dala odvahu sa kritickým spôsobom pozrieť na svoju vieru a potom hľadať odpovede na otázky.

A tak to stále je.

K čomu ma to doviedlo je použitie vedeckej metódy pri štúdiu náboženstva a „hlbšej reality“ - vecí, ktoré presahovali fyziku materializmu.

Zistila som, že nebola som prvá, kto o tom premýšľal a tak tu bolo veľké množstvo materiálu cez, ktoré som musela prejsť. A robím to koncentrovaným a systematickým spôsobom už viac ako 20 rokov.

Kasiopejská komunikácia bolo iba jednou časťou tohto procesu. Pri spätnom pohľade na tento experiment v dosiahnutí k „vyššiemu vedomiu“, o ktorom som v tom čase teoretizovala, že by mohlo existovať, sa dá veľa povedať o myšlienke, že väčšina toho, čo prišlo z „K“, mohlo kludne pochádzať aj z môjho vlastného

podvedomia. Koniec koncov, celý svoj život som strávila čítaním všetkého od histórie až po psychológiu.

Fenomén vedca, ktorý pracuje na zložitom probléme a ktorý potom, čo preskúmal všetky parametre, sníva o novom spôsobe, ako dať dohromady rôzne časti, ktoré tento problém riešia je v histórii vedy dobre známy. Príkladom je objav benzénu. Nie je teda nemiestne tvrdiť, že materiál, ktorý prišiel z „K“, ktorý jasne uviedli, že „sme vami v budúcnosti“, bol iba podobným postupom.

Pozorný čitateľ si môže všimnúť, že väčšina materiálu Cassiopaea súvisí s históriou a skrytými motiváciami pre udalosti v našom svete. Určite to boli veci, ktoré sa ma týkali - udalosti a voľby konania a bytia, ktoré by mohli viesť k pozitívnej budúcnosti alebo negatívnej budúcnosti - a tak možno moje rozsiahle čítanie bolo roztriedené a zostavené novými spôsobmi mojou vlastnou podvedomou myslou.

Nech je to akokoľvek, podľa môjho názoru to vôbec neznižuje užitočnosť tohto materiálu. Objav benzénového kruhu je inšpirovaný zo sna a priniesol prielom vo vede. A tak sa zdalo, že spojené úsilie preskúmať všetky parametre reality a potom „dovoliť“, aby sa usporiadala a „vyšla“ v novom procese opätovného zostavenia, sa v mnohých ohľadoch ukázalo ako veľmi plodné.

Ark [Arkadiusz Jadzyk je manželom Laury a teoretickým fyzikom, pozn.prekl.] diskutoval o podstate tohto prístupu nedávno vo výmene s Robinom Amisom, editorom a komentátorom Gnosticizmu od Borisa Mouravieffa:

Ark v odpovedi na Robinov email:

Uviedli ste, že:

1) *Vedecká metóda má svoje obmedzenia.*

2) *Znalosti by sa mali chápať v širšom zmysle tak, aby zahŕňali napríklad „noetické poznanie“. Najmä:*

a) *existuje skutočná forma poznania, ktorá je bežne asociovaná s náboženstvom*

b) *osoby s intelektuálnym vzdelaním majú inklináciu to väčšinou nepovažovať za vedomosti*

3) *Že vy - Praktik - učíte túto ďalšiu formu poznania a podmienky, za ktorých sa dá pochopiť.*

4) *Dôvod, prečo Praktik (a iné náboženstvá) závisí na pozastavení posudzovania je, „že nováčikovia, ktorí študujú tento materiál, napriek rýchlemu získaniu potvrdenia o jeho realite, mu nebudú dostatočne hlboko rozumieť“.*

Pokúsím sa adresovať a rozšíriť vyššie uvedené body a možno sa pokúsiť pridať aj nejaké nové nápady, keď len pre budúcu diskusiu.

Bod 1) Súhlasím. Úplne súhlasím. V skutočnosti je potrebné, aby vedec skutočne poznal obmedzenia a slabé stránky vedy, pretože veľa trikov a hier a dokonca lží je známych iba zasväteným vedcom.

Bod 2) Súhlasím s tým, že takéto poznanie existuje; Súhlasím s tým, že je to dôležité a v skutočnosti kľúčové. A práve preto na našej webovej stránke a v našich publikáciách zdôrazňujeme význam „poznania“, nielen „vedy“ alebo faktov. Závisí to od toho, či začnete s faktom a či nasledujete ku skutočným vedomostiam, alebo či začnete s predpokladom, a interpretujete všetky fakty na základe toho, čo môže byť na začiatku lož.

a) Či toto „skutočné poznanie“ je, bolo, alebo či má byť „asociované s náboženstvom“, je sporné.

Pojem „asociovaný“ je trochu nejasný a môže viesť k nedorozumeniam. Veda je tiež asociovaná s náboženstvom. Pápež má vedeckých poradcov; Vatikán podporuje vedecký výskum.

Na druhej strane najväčšie zločiny v histórii boli - a pravdepodobne sú stále - asociované s náboženstvom, tak či onak.

Náboženstvo, ak je analyzované úprimne a kriticky, má veľa tmavých miest a analyzovanie dôvodov nie je ľahká úloha.

Dúfam však, že so mnou budete súhlasiť, že jedným z dôvodov, prečo náboženstvá majú tieto temné miesta je to, že ľudia boli ukolísaní uveriť, že majú (na rozdiel od ostatných) „skutočné poznanie“.

A tak samotný pojem „skutočné poznanie“ je riskantný. Je ľahké si

predstaviť, že dvaja rôzni ľudia budú mať rôzne ortogonálne [protichodné] pravdy. Pre jedného je pravda, že druhého musí zabiť, zatiaľ čo pre druhého človeka môže pravda znamenať, že sa zabije. Každá noetická pravda má veľmi prirodzený, praktický dopad. Alebo tak si myslím.

b) Aj keď súhlasím s tým, že to, čo ste napísali, môže popisovať všeobecnú tendenciu, napriek tomu existujú výnimky. História pozná vedcov - veľkých vedcov - ktorí boli zároveň „mystikmi“. Pascal, Newton, Poincaré - len niekoľko príkladov. Zdá sa teda, že výraz „majú inklináciu“, ktorý ste použili, je primeraný. Pre tento súčasný bod je však dôležité vedieť, či existuje skutočný rozpor medzi tým, že ste vedec a oceňujete iné formy vedomostí súčasne. Zdá sa mi a verím, že budete súhlasiť, že nejedná sa o žiadny vnútorný rozpor.

Bod 3) Tu samozrejme predpokladáte, že Praktik už má takéto poznanie. Možno je to tak alebo Praktik má iba „fragmenty neznámeho učenia“, a nie úplný obraz.

Ako vedec som vždy opatrný a nikdy by som nepovedal, že mám úplné a kompletne „poznanie“. Možno viem o nástrojoch, teóriách, formálnych štruktúrach, údajoch atď. Jedného dňa sa však všetky moje nástroje, údaje, teórie a formálne štruktúry môžu ukázať ako nesprávne alebo zbytočné, keď odhalia jediný údaj, ktorý posunie celú štruktúru inam. Skutočný vedec MUSÍ byť tomuto otvorený. Vo vede je dôležité, aby bola vždy otvorená prekvapeniam, novým posunom paradigmy atď.

Takže si myslím, že vy - Praktik - učíte to, o čom ste presvedčení, že v súčasnosti je „skutočným poznaním“, a pre takúto vieru môžete mať veľmi dobré dôvody. Možno máte veľmi dôležité časti poznania - ako si myslíme na základe výskumu - ale možno vám stále chýbajú niektoré ďalšie dôležité časti - ktoré si tiež myslíme, na základe výskumu.

Ako môžeme vopred vedieť, kde nás bude viesť ďalší neočakávaný objav?

A tu by som chcel uviesť zopár konštruktívnych - alebo tak si myslím - komentárov.

Pri pohľade na históriu „našej civilizácie“ sa zdá, že náboženstvo existovalo

oveľa dlhšie ako „veda“. A predsa vidíme, že náboženstvo zlyhalo. Napriek jeho učeniu sú ľudia stále vo vzájomnom sváre. Ľudské bytosti sa nezlepšili a sú často oveľa horšie ako zvieratá. Gurdžijev označil videnie pravdy o našom stave – stave našej reality vo všeobecnosti – za „teror situácie“. Je to hrozné, pretože keď to skutočne vidíte, uvedomíte si, aké veľké je zlyhanie náboženstva alebo „sily“ rôznych Božích verzií.

Veda, ktorá prišla neskôr a nabrala na spáde v poslednom tisícročí, tiež zlyhala. To prinieslo ľudstvo na okraj sebazničenia. Pokrok v matematických, fyzikálnych a počítačových vedách priniesol „teóriu aplikovanej hry“, kde sa „vojny“ nazývajú „hrami“, a „vyhrať hru“ znamená zabiť čo najviac ľudí s čo najmenšími nákladmi.

Existuje vôbec nejaká nádej? A ak áno, tak kde?

Možno je na čase vyskúšať niečo nové? Možno má „manželstvo vedy a mystiky“ šancu?

Prečo nezobrať to, čo je dobré vo vede a čo je dobré z náboženstva, a zbaviť sa toho, čo je zlé?

Čo je najlepšie na náboženstve?

Náboženstvo nás učí, aby sme mali otvorenú myseľ a akceptovali možnosti, ktoré zďaleka nie sú „racionálne“. Náboženstvo nás učí venovať pozornosť mimoriadnym udalostiam, zázrakom, javom, ktoré sú krehké a ťažko zopakovateľné. Nakoniec nás náboženstvo učí pozeráť sa dovnútra ako aj zvonku: poznať sám seba.

Silné stránky prístupu k náboženstvu sa ale stávajú slabými miestami vo vede.

Veda je často úzkoprsá a konzervatívna a obmedzuje všetko na to, čo je materiálne a rigidne opakovateľné. Veda nás učí, že to, čo je „tam vonku“, nesúvisí s tým, čo je „tu“, že sa musí zachytiť, zvážiť, zmerať a manipulovať. Preto sú nové paradigmy také bolestivé, keď prídu – ale prichádzajú k vede a zriedka prichádzajú k náboženstvu, ktoré je „stále“ a dogmatické a nie je otvorené diskusii.

Čo je najlepšie na vede?

Veda je otvorená kritike a diskusii. Aj keď sa veľa síl snaží na Zemi vytvoriť akési náboženstvo vedy, vedecké teórie sa musia všeobecne publikovať a verejne prediskutovať. V Einsteinových dokumentoch nájdeme chybu, pretože tieto, ako aj ďalšie papiere, sú verejne dostupné. Každý sa môže učiť matematiku tak pokročilo, ako si želáte, od čítania monografií, článkov, od konferencií až po diskusie s inými vedcami.

Sila vedy je práve ale slabosťou náboženstva. Náboženstvo je vždy „tajné“ v jednom alebo druhom ohľade - aj keď je to tajomstvo iba vyhlásením, že nie je možné urobiť žiadne zmeny, nie sú kladené otázky, pretože konečná pravda o Bohu je „záhadou“ a „tajomstvom“. Preto sú učenia náboženstva tak ľahko skreslené a nepochopené. Pre ústrednú „autoritu“ je také ľahké dosiahnuť „vrchol“ náboženstva a vyhlásiť nasledovníkom správny výklad a nie je dovolené nič iné.

Bod 4) To, čo hovoríte o tom, že študenti nie sú schopní dlhý čas posúdiť veci s hlbokým pochopením, je určite pravda. Ale to, či ich odradiť od takýchto posudkov, či to je jediným riešením - nie som si istý.

Takto to určite bolo v minulosti. Skupiny boli zvyčajne malé, exoterické alebo ezoterické. Cestovné a komunikačné možnosti boli veľmi obmedzené. Dnes však došlo ku kvalitatívnej zmene: sme teraz v ére zosieťovania a okamžitej komunikácie na planetárnej úrovni.

Preto je možný iný prístup: Namiesto toho mať málo študentov a „ich učiť, aj keď ešte nie sú pripravení“, môžeme osloviť tých, ktorí sú pripravení.

V minulosti to nebolo také ľahké, keď učitelia komunikovali nanajvýš so stovkami potenciálnych študentov. Teraz je to však možné, keď môžeme komunikovať s miliónmi.

Kto ešte nie je pripravený na ďalšiu etapu, nech je tam, kde je, alebo nech sa vráti tam, kde bol. Tí, ktorí sú pripravení, vás nájdú - ak sa postaráte a vytvoríte SIETĚ efektívne.

Preto by som neodrádzal študentov od včasných úsudkov a diskusií o predmetoch, na ktoré nie sú pripravení. Ak sa dopustia nesprávnych záverov a odídu alebo zaútočia na vás, je to ich slobodná vôľa. Nechajte ich ísť tam, kam ich vedie ich myseľ a ich srdce.

To je prinajmenšom náš prístup v *Quantum Future School*. Možno tu robíme chybu, ale vždy je dobré vyskúšať rôzne metódy - ak sú k dispozícii.

—

A tak to je, preto sa snažíme kombinovať vedu a mysticizmus pre tých pár, ktorí sú s týmto prístupom súbežný. A to bolo najvyššie v našich mysliach - aby sme to efektívne sprostredkovali - pri plánovaní vzhľadu a dôrazu nového a revidovaného webu Cassiopaea. Jasne sme pochopili, že v prostredí „New Age“ je veľa „hľadajúcich“, ktorí by tento prístup odmietli. Hľadajú gurua, ktorý by mal byť upísaný podľa ich výberu, mesiáša.

Ako napísal Ark: tí, ktorí nie sú pripravení na túto fázu *Stať sa slobodným*, nechajte ich tam, kde sú, alebo nech sa vrátia tam, kde boli. A ak čitatelia tvoria závery na základe svojich ilúzií, je to ich slobodná vôľa a my sa s tým nehádame. Každý jednotlivec by mal byť tam, kam ich vedie ich myseľ a srdce.

Samozrejme, stále existujú niektoré veci, s ktorými „K“ prišli, ktoré zjavne nemohli pochádzať z „preskupenia“ masy materiálu, ktorý som mala v môjom podvedomí k dispozícii z rokov čítania. V tomto ohľade, kvôli novému spôsobu, akým bol materiál získaný ako „skupinové úsilie“, možno bol nejaký materiál extrahovaný z podvedomých databáz iných účastníkov? A možno niektoré údaje boli nezmysly - moje a iných? To všetko sú otázky, ktoré zvažujeme pri analýze materiálu a jeho podrobení overeniu alebo testovaniu.

Existuje ešte ďalšia kategória materiálov - tá, ktorá sa neskôr ukáže mať vzhľad spôsobmi, ktoré jednoducho nemohli pochádzať z podvedomých údajov ŽIADNEHO účastníka.

Alebo snáď áno?

Možno, že povedomie o tom, čo sa deje politicky a spoločensky, možno v podvedomí „triediť a znova zostavovať“ rovnako, ako boli informácie, ktoré viedli k objaveniu benzénového kruhu? Možno sú pravdepodobnosti počítané v podvedomí na základe rozsiahlych zbierok údajov, o ktorých si ani neuvedomujeme, že ich máme? Možno by sme mohli do nášho podvedomia uložiť životy pozorovaní sveta „tam vonku“ pozostávajúce z miliárd dát a viesť k veľmi komplexnému „triedeniu údajov“ a „odhadu pravdepodobnosti?“.

Možno existuje koniec koncov úplne vedecké a materiálne vysvetlenie pre materiál Cassiopaea?

Okrem niekoľkých vecí, o ktorých som si istá, že NIE SÚ súčasťou vedomých alebo podvedomých údajov žiadneho z účastníkov - položiek, ktoré boli známe len niekoľkým ľuďom na planéte a ktoré sme museli hlboko vykopáť, aby sme ich overili.

Potom je to len dôkaz o schopnosti získať prístup k informáciám, ktoré môžu byť v databankách neznámych iných na dialku...

Ale nejde práve o to? Že hľadáme toto malé vodítko, že existuje realita nad tou, ktorú materialistický vedecký názor akceptuje ako merateľnú?

Rovnako ako určité mechanické pomôcky môžu zvýšiť vnímanie určitých rozsahov svetla, ako sú infračervené, ultrafialové, röntgenové žiarenie a rádiové vlny, aj naše tzv. psychické vnímanie sa môže podobne rozšíriť. To bola moja teória na začiatku Cassiopaea experimentu, hoci som si nikdy nemyslela, že sa v budúcnosti vyvinie v dialóg so „sebou v budúcnosti“.

Mozog je nástroj určený na zameranie reality v matematických konštruktoch - interpretujúc tvary vln ako materiálne objekty. Od začiatku som mala na mysli proces nielen toho, aby som bola schopná vnímať tie rozsahy energií, ktoré sú normálne mimo rozsah trojrozmerného vnímania, ale byť schopná to urobiť opakovateľným spôsobom s výslednou praktickou aplikáciou. Z rozvinutia takéhoto procesu vyplýva, že dokážeme nielen vnímať účinky nespočetných priebehov, ale tiež v závislosti od amplitúdy a energií predpovedať výsledky určitých pohybov, a to možno aj veľmi presne.

Samozrejme sa zdá, že popisy väčšej reality nad trojrozmerným priestorom a časom sa musia zásadne ťažko popisovať, s výnimkou metaforicky. Takže si myslím, že môžeme predpokladať, že konečná povaha našej mysle je v istom zmysle samoobmedzujúca. Zdá sa, že všetky nástroje, ktoré dokážeme vytvoriť a postaviť, pravdepodobne nie sú schopné preniknúť do týchto ríš z dôvodu jednoduchej skutočnosti, že sú trojrozmerné. Jediným materiálnym spôsobom, ktorým by sme mohli ísť nad rámec našej reality je matematika, ktorá podľa všetkého presahuje čas a priestor.

Skutočne existuje veľa výskumov vo fyzike, ktoré znejú provokatívne ako

staroveké mystické učenia, ale je možné, že skutočná povaha reality za naším svetom presahuje kvantovú mechaniku a teóriu.

Ark hovorí:

...tak, ako to Wheeler výstižne zdôrazňuje:

Máme každý dôvod predpokladať, že vesmír je plný zväčša neistoty ako istoty. To, čo vieme o vesmíre - to, čo je poznateľné - je založené na niekoľkých pevných postoch pozorovaní omietnutých papierovou drťou formovanou z našich teórií.

Popper robí tieto dôležité pozorovania:

.. všetky vysvetľujúce vedy sú neúplné; na to, aby boli úplné, museli by uviesť vysvetľujúcu správu o sebe. Ešte silnejším výsledkom je implicitná Godelova slávna veta o neúplnosti formalizovanej aritmetiky (hoci použitie Godelovu teóriu a ďalšie vety o matematickej neúplnosti v tejto súvislosti je použitie ťažkej výzbroje proti relatívne slabej pozícii). Pretože všetka fyzikálna veda používa aritmetiku (a keďže pre redukcionistu veda formulovaná iba vo fyzických symboloch má jedinú realitu), Godelova veta o neúplnosti spôsobuje, že všetka fyzikálna veda je neúplná. Pre neredukcionistu, ktorý neverí v redukovateľnosť celej vedy na fyzicky formulovanú vedu, je veda rovnako neúplná.

Nielenže filozofický redukcionizmus je chybou, ale presvedčenie, že metóda redukcie môže dosiahnuť úplné zredukovanie, sa tiež javí ako omyl. Žijeme vo svete vznikajúcej evolúcie; problémov, ktorých riešenia, ak sú vyriešené, vyvolávajú nové a hlbšie problémy. Žijeme teda vo svete vznikajúcej novosti; novôt, ktoré sa spravidla nedajú úplne zredukovať na žiadnu z predchádzajúcich etáp.

A potom dodáva:

Metóda pokusov o redukciu je napriek tomu najúspešnejšia nielen preto, že sa veľa učíme jej čiastočným úspechom, čiastočným redukovaním, ale aj preto, že sa učíme z našich čiastočných zlyhaní, z nových problémov, ktoré naše zlyhania odhalia. Otvorené problémy sú takmer rovnako zaujímavé ako ich riešenia; v skutočnosti by boli rovnako zaujímavé, ak

nie pre skutočnosť, že takmer každé riešenie na oplátku otvára úplne nový svet otvorených problémov.

Možno zistíme, že ľudia minulosti poznali mnohé pravdy a že vo svojich poetických a tajomných správach skutočne vyjadrovali hlboké, tajomné posolstvá. Zdá sa, že mystici a vidiaci – dokonca aj z hľadiska komunikácie so „sebou v budúcnosti“ – vnímajú kvantové stavy, ktoré sa dajú preukázateľne len ťažko preložiť do jazyka.

Skúsenosť so sledovaním simultánnej reality s príčinami a následkami je veľmi ťažké udržať, keď je človek neustále bombardovaný trojrozmernou interpretáciou.

Predstavte si problém ako vysvetliť slimákovi rozlohu akra zeme?! Mystici and vidiaci sa o to pokúšali po celé tisícročia, výsledkom čoho je, že drvivá väčšina ľudstva tieto pojmy absolútne a úplne nepochopila. A niet horšej lži ako pravdy nepochopenej.

A zdá sa, že najväčšie lži sú tie temné a zlé náboženské systémy vytvorené tými, ktorí im nerozumejú.

Nikdy neviete, do akej miery skutočne v čokoľvek veríte, až kým sa pravda alebo nepravda nestane vecou života a smrti. Dá sa ľahko povedať, že si myslíte, že lano je silné, pokiaľ ho iba používate na previazanie krabice. Ale predpokladajme, že by ste museli visieť na tomto lane nad priepasťou? Potom by ste zistili do akej miery ste tomu skutočne dôverovali?

~ C.S. Lewis

Súvisiace články:

- [Hľadání zázračného: Proč se tajné vědění před lidmi ukrývá](#)
- [Kdo hledá, najde... Možná rizika na cestě seberozvoje ve světě ezoteriky](#)
- [Čarodějnice, komety a planetární kataklyzmata \(1/3\)](#)
- [Čarodějnice, komety a planetární kataklyzmata \(2/3\): vzestup křesťanství](#)
- [Čarodějnice, komety a planetární kataklyzmata \(3/3\): černá smrt a inkvizice](#)